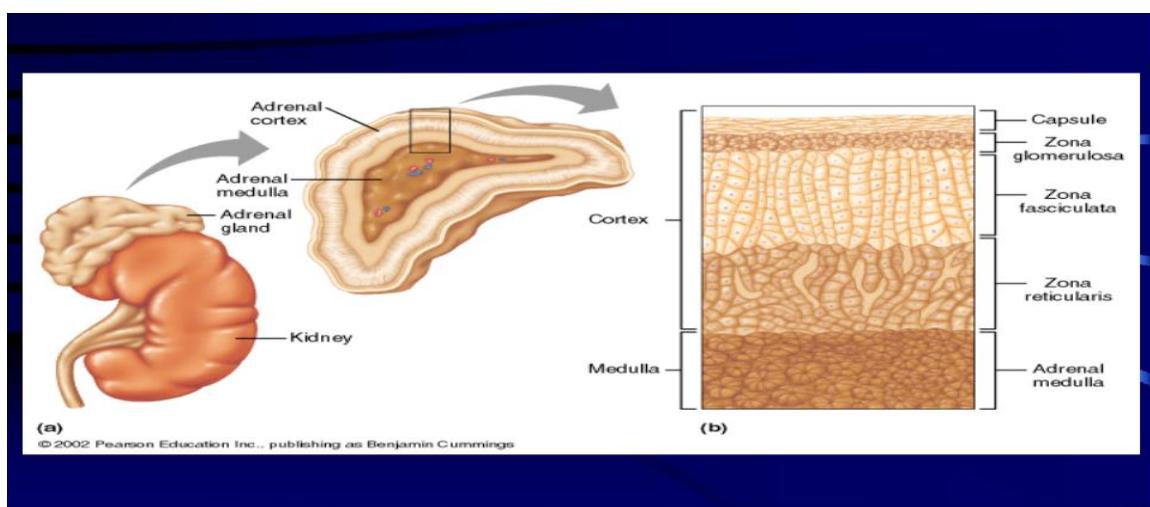

➤ آناتومی و تکامل آدرنال :

غدد آدرنال که به عنوان یک ارگان آندوکرین مهم به حساب می‌آیند، غددی کوچک با وزن ۶-۱۱ گرم در ناحیه‌ی سوپرارنال واقع شده‌اند. دو غده که به صورت متقاضن در بالای هر دو کلیه قرار گرفته و هر یک خونرسانی مجزا از آئورت دریافت می‌کنند، در ابتدا جریان خون شربانی به ناحیه‌ی ساب کپسولار و سپس از طریق ناحیه‌ی گلومرولوزای خارجی قشری به ناحیه‌ی بینبینی و سپس ناحیه‌ی درونی رتیکولاریس و در نهایت به مدولای آدرنال می‌رسد. از لحاظ درناز وریدی، ورید فوق کلیوی راست مستقیماً به درون ورید اجوف تخلیه می‌شود در حالی که ورید فوق کلیوی چپ به درون ورید کلیوی چپ تخلیه می‌گردد. از نظر ظاهری به شکل مثلث یا مرغ دریایی یا ۷۷ بر عکس دیده می‌شوند.

- ✓ آدرنال به دوناحیه‌ی کورتکس و مدولا تقسیم بندی می‌شود:
- کورتکس: شامل یک لایه‌ی دیس فانکشنال به نام کپسول با نقش محافظت کنندگی و سه لایه‌ی مترشحه‌ی هورمون می‌باشد:
 - ناحیه‌ی گرانولوزا ترشح کننده‌ی مینرالوکورتیکوئیدها / فاسیکولاتا ترشح کننده‌ی گلیکوکورتیکوئیدها / رتیکولاریس ترشح کننده‌ی آندروژن‌ها ای آدرنالی
 - مدولا: بیماری فتوکروموسایتوما این ناحیه را درگیر می‌کند.

در طی مراحل اولیه‌ی تکامل رویانی، غدد آدرنال از سیستم اوروزنیتال منشا می‌گیرند و سپس در حدود هفته‌ی ششم رویانی از گنادها و کلیه‌ها مجزا می‌گردند. همگام با زمان تمایز جنسی (هفته‌های هفتم تا نهم جنینی) قشر آدرنال شروع به تولید کورتیزول و پیش‌ساز سنتر استروئید جنسی آدرنال (DHEA) می‌کند. دو ریپتور مهم SF1 (فاکتور استروئیدوژنیک شماره یک) و DAX1 (ژن حساس به دوز وارونگی جنسی شماره یک) که جزء نوکلئار ریپتور می‌باشند، نقش کلیدی در طی این دوره از تکامل ایفا می‌کنند و عملکرد استروئیدوژن را بر عهده دارند. جهش در این ریپتورها منجر به نارسایی آدرنال خواهد شد.

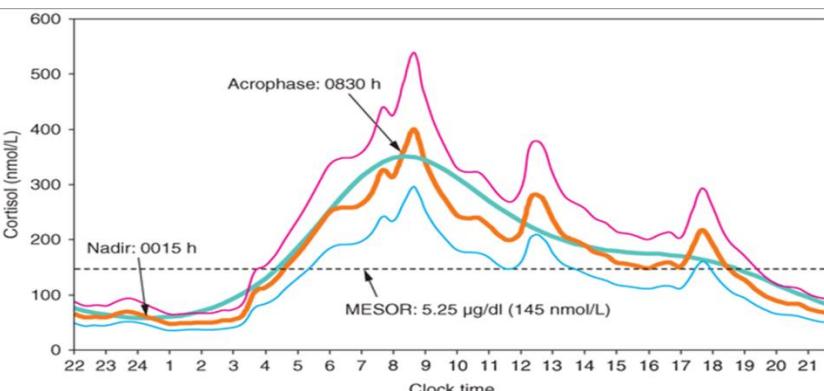
➤ Physiologic cortisol circulation rhythm

ترشح همه‌ی هورمون‌ها در بدن شامل یک سیکل می‌باشد به بیانی دیگر در یک زمان از شبانه روز ترشح بیشتر و در زمان دیگر کمتر می‌شود که در بیماری‌ها این سیکل به هم می‌خورد و از آن جایی که گلیکوکورتیکوئیدها هم هورمون‌های مهم و حیاتی باشند، پیروی از یک سیکل ترشحی برای عملکرد صحیح آن‌ها ضروری می‌باشد:

حداقل ترشح گلوكورتيكويدها : midnight : از ساعت 11 الى 12 شب

پيك ترشحي : در ابتداي صبح حدود ساعت 8 الى 8:30

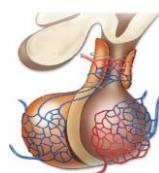
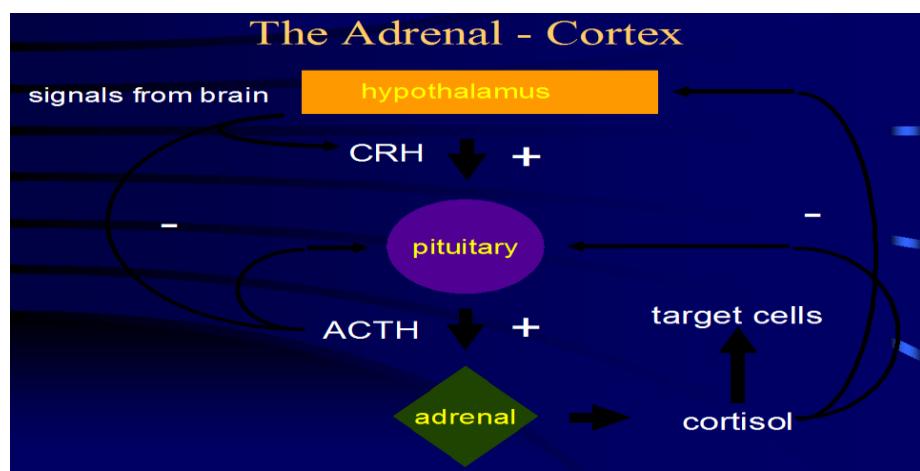

Source: Longo DL, Fauci AS, Kasper DL, Hauser SL, Jameson JL, Loscalzo J: *Harrison's Principles of Internal Medicine*, 18th Edition: www.accessmedicine.com
Copyright © The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved.

نکته: آندروژن تولید شده در آدرنال، در خانم ها بسیار مهم است اما در آقایان در برابر آندروژن تولید شده از تستیس بسیار ناچیز است و اثر زیادی ندارد ، همین مقدار کم تستوسترون و dehydroepiandrosteron (DHEA) مترشحه از آدرنال میتواند نقش مهمی در فیزیولوژی بدن خانم ها داشته باشد

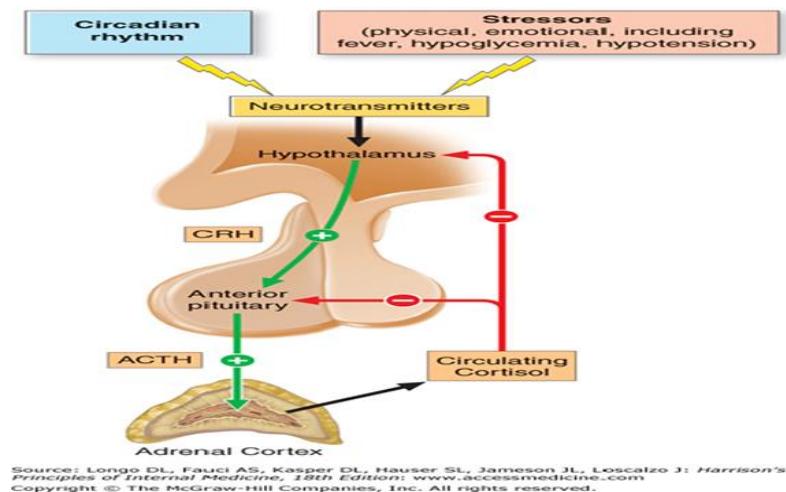
➤ کنترل تنظیمی ساخت استروئید :

دونا حیه ی فاسیکولاتا و رتیکولا رس که ترشح کننده ی گلیکوکورتيكويدها و آندروژن ها هستند ، تحت کنترل محور هیپوتalamوس - هیپوفیز - آدرنال (HPA) می باشند (به ترتیب CRH از هیپوتalamوس و ACTH از هیپوفیز و در نهایت تنظیم ترشح هورمون آدرنالی) در حالی که ناحیه گرانولوزا- مترشحه ی مینرالوکورتيكويدها (آلدوسترون) - از کنترل ACTH تبعیت نمی کند و توسط سیستم رنین - آنزیوتانسین - آلدوسترون (RAA) تنظیم می شود. در واقع آلدوسترون با وجود هورمون بودن صرفا تحت کنترل سیستم اندوکرین نمی باشد و الکتروولیت ها به صورت موضعی و در ارتباط متقابل با کلیه در ترشح آن نقش دارند. سنتر گلوكورتيكويدها ، تحت کنترل فیدبک مهاری هیپوتalamوس هیپوفیز است.

- آزاد شدن هورمون CRH از هیپوپotalاموس در پاسخ به استرس های اندوژن (تب و عفونت) و اگزوژن (تغییرات محیط زندگی، به هم خوردن ریتم خواب، اختلالات تغذیه و استرس های سایکولوژیک) اتفاق می افتد. استرس ها با ایجاد سیگنال هایی که از طریق نورو ترنسمیترها به هیپوپotalاموس منتقل می شود، ترشح CRH را تنظیم می کنند. گلیکورتیکوئید یک هورمون حیاتی در بدن است. در زمینه استرس سطح گلیکورتیکوئید برای مقابله با استرس فیزیولوژیک یا پاتولوژیک افزایش می یابد که در غیر این صورت عدم مقابله با استرس در بدن را داریم.

CRH شکسته شدن پلی پپتید POMC را تحریک می کند و در نتیجه هورمون ACTH تولید می گردد. ACTH از سلول های کورتیکوتروپ هیپوفیز قدامی آزاد می شود و به عنوان تنظیم کننده ای محوری سنتز کورتیزول عمل می کند. هاریسون: همچنین این هورمون اثرات کوتاه مدتی بر سنتز مینرالوکورتیکوئیدها و آندروژن های آدرنال دارد.

- همان طور که گفته شد ترشح CRH و ACTH با ماهیت ضربانی روی می دهد که باعث حفظ سیکل ترشح گلیکوکورتیکوئید می شود. این ریتم توسط هسته های هیپوپotalاموس به ویژه هسته های سوپر اکیساماتیک کنترل می شود. در بیماری های آدرنالی مثل کوشینگ (circadian) به هم می خورد و در هر زمانی که اندازه گیری شود سطح گلوکوکورتیکوئیدها بالا گزارش می شود که روش تشخیصی به حساب می آید.

✓ 3 کلاس هورمونی ترشح شده از آدرنال :

1. گلوکوکورتیکوئیدها مثل کورتیزول
2. مینرالوکورتیکوئیدها مثل آلدوسترون

این دو از طریق رسپتورهای هسته ای اثر می کنند و در استرس های فیزیولوژیک و تنظیم فشارخون و هموستانز الکتروولیت ها نقش دارند. اگر چه تنظیم کننده ای اصلی فشار خون مینرالوکورتیکوئیدها که تحت تاثیر سیستم رنین - آنزیوتانسین - آلدوسترون هستند، می باشد ولی گلوکوکورتیکوئید ها هم نقش ایفا می کنند.

3. آندروژن های آدرنال می توانند در بافت های پریفرال گنادها به متابولیت های انتهای استروژنی خصوصا در خانم ها تبدیل شده ولی به صورت فیزیولوژیک اثرات بارزی ندارند فقط ممکن است خشکی ایجاد نکند و در بهبود پوست و مو به مقدار کم تاثیر گذار هستند. و حالت بیماری زایی آن ها وقتی است که از سطحشان از حد طبیعی بالاتر رود در موارد های پر آندروژنی.

➤ بیماریهای درگیر کننده ای کورتکس آدرنال :

می تواند ناشی از اختلال اولیه (آدرنال) یا اختلال ثانویه (محور HPA) باشد که منجر به کمبود یا افزایش هورمون های ترشحی می شود.

Hormone deficiency ناشی از :

1. اختلالات آنزیماتیک ارثی که در ساخت هورمون ها اشکال ایجاد می شود.
2. بیماری های اتوایمیون .
3. عفونت ها : TB,HIV,CMV و سایر عفونت های قارچی
4. احتلالات خونرسانی : Infarction
5. Iatrogenic
6. تروما

Hormone excess ناشی از :

1. احتلالات Benign مثل آدنوم ها
2. احتلالات Malignant مثل نشوپلازی ها

که این دو مورد به صورت اولیه در آدرنال یا ثانویه به هیپوفیز می باشند.

نکته : اگر توده ای به صورت نابجا و اتفاقی مثلا در یک عکسبرداری در ارگانی دیده شود: incidentally که ممکن است فانکشنال (مترشحه هورمون) یا non functional باشد.

➤ **تست های تشخیصی :**

تست های تشخیصی برای ارزیابی محور HPA بر پایه ای تنظیم این محور توسط دگراماتازون منفی استوار هستند. که مشخص می کنند علت اختلال در هورمون ها اولیه است یا ثانویه.

: Dexamethasone suppression test

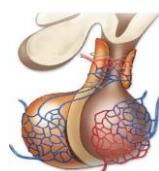
فرونی گلوکورتیکوئیدها ، با استفاده از تست مهار دگراماتازون تشخیص داده می شود. دگراماتازون CRH/ACTH و متعاقب آن کورتیزول آندوزن را مهار می کند. در صورت اتونوم بودن ترشح کورتیزول (نظیر ندول آدرنال) که افزایش کورتیزول و کاهش ACTH داریم با مصرف دگراماتازون تغییری محسوسی مشاهده نمی شود.اما اگر منشا تولید کورتیزول ، یک آدنوم هیپوفیزی ترشح کننده ای ACTH باشد ، در دوزهای بالا تجویز دگراماتازون اثر مهاری القا می شود و سطح کورتیزول پایین می اید.

نتیجه : اگر پاسخ تست مثبت بود اختلال هیپوفیزی (ثانویه) وجود دارد.

با انجام این تست بیماری کوشینگ (که مربوط به ACTH هیپوفیزی می باشد) از سندروم کوشینگ تشخیص داده می شود. در صورتی که تولید کورتیزول از منبع نابجایی ACTH (اکتوپیک) ناشی شده باشد ، این افراد هم به این تست پاسخ نمی دهند. این افراد بیماران بدحالی هستند که سایر ملاک های تشخیصی را دارا هستند .

: ACTH stimulation test

برای ارزیابی کمبود گلوکورتیکوئیدها ، از تحریک ACTH جهت تولید کورتیزول استفاده می شود. پیتید 39ACTH اسید امینه دارد اما 24 اسید امینه اول آن برای تظاهر پاسخ فیزیولوژیک به آن کافی هستند. تست استاندارد تحریک ACTH، شامل تجویز کوزینتروپین (ACTH-24) 250 میکروگرم IM یا IV و جمع اوری نمونه ها ای خونی از نظر کورتیزول در زمان صفر و 30 و 60 دقیقه پس از تزریق می باشد . پاسخ طبیعی به صورت سطح کورتیزول بیش از 20 میکروگرم در دسی لیتر یا افزایش بیش از 10 میکروگرم در دسی لیتر از سطح پایه تعریف می گردد . نوعی از این تست که با دوز پایین (یک میکروگرم) انجام می شود دبرا قضاوت دقیق تر مورد استفاده قرار می گیرد .

نتیجه: اگر به این تست پاسخ مثبت داده شد ادرنال سالم است و هیپوفیز مشکل دارد.

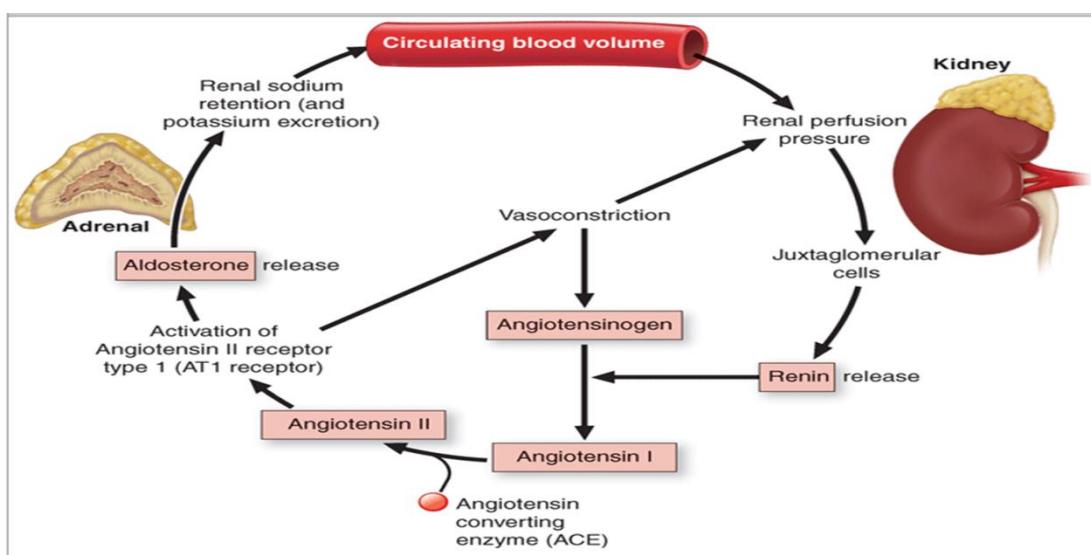
(ITT) : Insulin tolerance test ▪

از تست تحمل انسولین می توان برای ارزیابی نارسایی ادرنال استفاده نمود. این تست شامل تزریق انسولین جهت مشخص کردن افزایش هورمون های مقابله کننده با انسولین (هورمون رشد و گلوکوکورتیکوئیدها) می باشد. البته چون احتمال ایجاد هیپوگلیسمی وجود دارد تست حساسی است و نیاز به بسترسی شدن بیمار دارد و بیشتر برای ارزیابی هورمون رشد به کار می رود. در این تست انسولین به میزان 0.1 u/kg تجویز می شود و نمونه های خون در زمان های صفر، 60, 30 و 120 دقیقه بعد از تزریق از نظر گلوکز، کورتیزول و هورمون رشد جمع اوری می گردند. در پاسخ طبیعی سطح گلوکز پایین (کمتر از 40 mg/dl) و کورتیزول بیش از 20 میکروگرم در دسی لیتر و هورمون رشد بیش از 5.1 میکروگرم در لیتر تعریف می گردد. و اگر سطح هورمون رشد و کورتیزول افزایش نیافت به ترتیب نشان دهنده ای اختلال هیپوفیز و ادرنال می باشد.

نکته: این تست در بیمارانی که مبتلا به بیماری کرونری، مغزی-عروقی یا اختلالات تشنجی هستند، منع استفاده دارد.

► محور رنین - آنثیوتانسین - آلدوسترون:

قوی ترین کنترل کننده ای آلدوسترون، رنین است و ACTH نقش بسیار ناچیزی دارد.

تولید مینرالکورتیکوئیدها توسط چرخه تنظیمی RAA، کنترل می شود که توسط آزاد سازی رنین از سلول های ژوکستا گلومرولار در کلیه، اغاز می شود و موجب شکسته شدن آنثیوتانسینوژن به آنثیوتانسین یک در کبد می شود. ACE، آنثیوتانسین یک را به آنثیوتانسین دو تبدیل می کند که این فرآورده به گیرنده ای نوع یک (AT1) اتصال می یابد و منجر به افزایش تولید آلدوسترون و انقباض عروق می شود. آلدوسترون احتباس سدیم و دفع پتاسیم را افزایش می دهد و همچنین فشار پرفیوژن موبرگی را افزایش می دهد که به نوبه ای خود آزاد سازی رنین را تنظیم می کند.

ارزیابی سیستم RAA می تواند جهت مقاصد تشخیصی مورد استفاده قرار گیرد. در صورت افزایش مینرالکورتیکوئیدها یک

تنظیم مهاری متقابل در مورد رنین پلاسمما وجود دارد و در صورت کاهش مینرالکورتیکوئیدها مثلا در بیماری ادیسون،

سطح رنین افزایش می یابد.

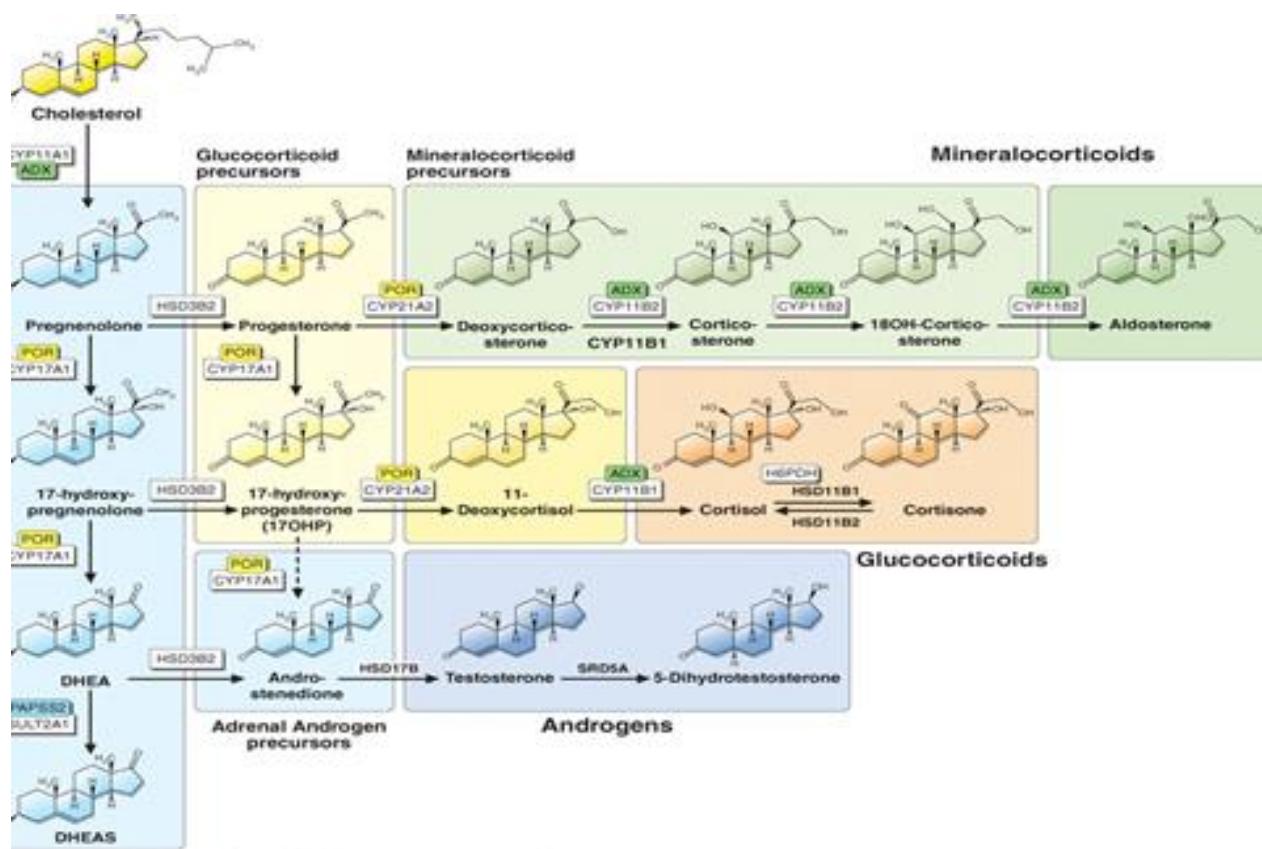

- به طور فیزیولوژیک مصرف خوراکی یا IV سدیم باعث مهار آلدوسترون می شود در صورتی که این پاسخ در بیماران مبتلا به فرونی اتونوم مینرالوکورتیکوئیدها (مانند تومور مترشحه ای رنین یا تومور مترشحه الدوسترون) وجود ندارد به این معنی که سطح الدوسترون و رنین کاهش نمیابد.

: Adrenal steroidogenesis ➤

از مهم ترین مباحث اندوکرین می باشد که اختلال در آن به صورت سندروم هایی از بدو تولد تا بزرگسالی بروز می کند. در واقع هر کدام از 3 لایه ای کورتکس آدرنال سنتز جداگانه ای دارند و پیش ساز اولیه ای سنتز هورمون های آدرنال در هر سه لایه کلسترول می باشد. آنزیم هایی که در سنتز استروئیدوژن در آدرنال دخیل هستند می توانند در داخل میتوکندری یا در رتیکولوم اندوپلاسمیک تولید شوند.

این آنزیم ها نیاز به کوآنزیم هایی هم دارند: P450 oxidoreductase (POR) adrenodoxin/adrenodoxin reductase (ADX/ADR)

Copyright © The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved.

توضیحات شکل :

کلسترولی که وارد قشر آدرنال شده در 3 مسیر قرار می گیرد :

1. مسیر مینرالوکورتیکوئیدی
2. مسیر گلوکوکورتیکوئیدی
3. مسیر آندروژنی

اولین آنزیمی که روی کلسترون اثر میگذارد **CYP11A1** هیدروکسیلаз (pregnenolone) می باشد که باعث ساخت متابولیت ساخته شده (این متابولیت می تواند در مسیر سنتز مینرالکورتیکوئید (آلدوسترون) یا گلیکوکورتیکوئید (کورتیزول) و آندروژن قرار بگیرد :

1. اگر بر روی **pregnenolone** آثر بگذارد به پروژسترون تبدیل می شود و در مسیر سنتز آلدوسترون قرار میگیرد

2. یا اگر این آنزیم در مسیر **hydroxy pregnenolone**-17 وارد عمل شود در مسیر سنتز کورتیزول قرار می گیرد

3. یا با اثر آنزیم **CYP17A1** روی **hydroxy pregnenolone**-17 تبدیل میشود که در مسیر سنتز آندروژن قرار میگیرد.

✓ اگر فردی اختلال آنزیمی داشته باشد و آنزیم **HSD3B2** دچار اختلال شده باشد هر سه رده تولید هورمونی مختلف می باشد و هر کاهش می یابد

- آنچه باید یاد بگیریم:

- آنزیم **CYP11B2** در سنتز آلدوسترون نقش دارد پس آنزیم مهمی است که اختلال آن باعث کاهش آلدوسترون میشود
- شایعترین اختلال استروئیدوژنر که در همه افراد ممکن است دیده شود کمبود **CYP21A2** میباشد که در اختلال کانژنیتال آدرنال باعث هایپر پلازی می شود

3 آنزیم مهم: **CYP21A2** و **CYP17A1** و **HSD3B2**

- تبدیل کورتیزون به کورتیزون توسط آنزیم **HSD11B1** / تبدیل کورتیزون به کورتیزول **HSD11B2** صورت میگیرد.

- سایر نکات شکل :

- در کمبود **CYP21A2** تمام پیش سازها وارد مسیر آندروژنی خواهند شد و تنها مسیری است که مختل نمی شود، پس در فرد عالیم هایپر آندروژنی بروز خواهد کرد که شامل بلوغ زودرس در آقایان و عالیم هایپر آندروژنی در خانم ها می باشد.

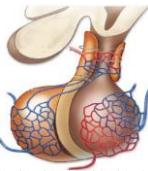
- کورتیزول ترشحی به صورت **cortisol binding globulin(CBG)** Binding به آلبومین وجود دارد و به مقدار کم به صورت آزاد یافت می شود .

- آنزیم **HSD11B1** بسیار مهم است ، چون در غیرفعال کردن کورتیزول و تبدیل آن به کورتیزون نقش دارد. کمبود این آنزیم باعث بروز عالیم افزایش کورتیزول مانند **HTN** می شود . این آنزیم در همه جا به خصوص کلیه ، کبد ، مغز ، کلیوں و بزاق وجود دارد .

- کورتیزول و مینرالکورتیکوئید برای اتصال به گیرنده مینرالکورتیکوئید رقابت تنگاتنگی دارند ، همچنین غلظت کورتیزول بیشتر از مینرالکورتیکوئید است . پس چرا کورتیزول اثرات مینرالکورتیکوئیدی ایجاد نمی کند؟ چون توسط آنزیم گفته شده به کورتیزون تبدیل می شود .

► فئوکروموسایتوم

فئوکروموسایتوم و پاراگانگلیوم ها تومورهایی هستند که از سیستم عصبی سمتیک یا پاراسمپاتیک مشتق می شوند و کاتکول آمین تولید می کنند . و یکی از علل ثانویه ای اندوکرین هایپرتنشن به حساب می اید.

▪ ابیدمیولوژی :

سالانه در 2 تا 8 فرد از هر یک میلیون نفر رخ می دهد (هاریسون) و در حدود 0.1 درصد جمعیت مبتلا به هایپرتانسیون دارای این بیماری هستند متوسط سن بیماران در زمان تشخیص 40 سال است.

قانون ده تایی ها (rules of tens) : فئوکروموسایتوم معمولاً یک طرفه و 10٪ موارد آن دو طرفه است / معمولاً از مدولای آدرنال و در 10٪ موارد خارج آدرنالی / معمولاً خوش خیم و در 10٪ موارد بد خیم است که با متاستازها مشخص می شود.

▪ اتیولوژی و پاتوزن :

فئوکروموسایتوم و پاراگانگلیوم ها تومور های پر عروقی هستند که از سلول های مشتق از پاراگانگلیای سمتیکی (نظیر مدولای آدرنال) یا پارا سمپاتیکی (نظیر جسم کاروتید و glomus vagale) منشأ می گیرند.

فئوکروموسایتوم بیانگر رنگ آمیزی سیاه ایجاد شده توسط اکسیداسیون کرومافین کاتکول آمین هاست.

- اصطلاح فئوکروموسایتوم را برای توصیف تومورهای علامت دار تولید کننده کاتکول آمین ها که در خارج آدرنال ، خلف صفاق ، لگن و نواحی توراسیک واقع شده اند ، به کار می بردند .

- اصطلاح پاراگانگلیوم برای توصیف تومورهای ترشح کننده کاتکول آمین واقع در نواحی سرو گردن به کار می رود . میزان کاتکول آمین ترشحی این تومورها اندک است و یا اصلاً کاتکول آمین ترشح نمی کنند.

▪ تظاهرات بالینی :

به دلیل گوناگون بودن تظاهرات بالینی ، آنرا spell (به ترجمه هاریسون : مقلد بزرگ) نامیده اند . علائم شامل :

سردرد / حملات تعريق / تپش قلب و تاکیکاردي / هیپرتانسیون مداوم یا حمله ای / اضطراب و حملات پانیک / رنگ پریدگی / تهوع / درد شکم / ضعف / کاهش وزن / پاسخ متناقض به داروهای ضد پروفشاری خون / پرادراری و پرنوشی (ناشی از دیابت ایجاد شده و ازاد شدن کاتکول آمین ها) / یبوست / هیپوتانسیون ارتوستاتیک / کاردیو میوپاتی دیلاته / اریتروسیتوز / قند خون افزایش یافته / هیپر کلسیمی / کمبود حجم

✓ هاریسون : تپش قلب ، سردرد و تعريق فراوان تریاد کلاسیک فئوکروموسایتوم را تشکیل می دهند . وجود هر سه علامت همراه با هیپرتانسیون تشخیص فئوکروموسایتوم را محتمل می سازد .

✓ علامت غالب فئوکروموسایتوم هیپرتانسیون است و در درصد عمدی افراد وجود دارد . بحران های کاتکول آمین می تواند منجر به نارسایی قلبی ، ادم ریوی ، آریتمی و خونریزی درون جمجمه شوند . طی دوره های آزاد شدن هورمونی (که می تواند در فواصل بسیار متفاوت روی دهد) بیماران مضطرب و رنگ پریده اند و احساس مرگ قریب الوقوع دارند . تعريق شدید و رنگ پریدگی (که ناشی از vasoconstriction عروقی است) در تشخیص کمک کننده است چون تعريق شدید در postmenopose و یا قبل آن دیده می شود ولی همراه با vasodilation و سرخ شدگی می باشد .

✓ این حملات عموماً کمتر از یک ساعت (حدود 20 دقیقه) طول می کشد و ممکن است با جراحی ، تغییرات وضعیتی ، ورزش ، حاملگی ، ادرار کردن و داروها ی گوناگون (مانند ضد افسردگی های سه حلقه ای ، اپیوئیدها و متوكلوپرامید) تشدید شوند .

▪ تشخیص :

کلا برای هر اختلال اندوکرین گرفتن شرح حال دقیق بسیار کمک کننده است . که با علایمی از جمله سرد درد بدون توجیه و دیابت ناگهانی و یا علایم گوارشی بدون توجیه و سایر علایم یاد شده مراجعه می کند .

تشخیص براساس اثبات وجود مقادیر بیش از حد کاتکول آمین توسط تست های بیوشیمیابی و تعیی محل تومور با استفاده از تصویربرداری صورت می گیرد .

تست های بیوشیمیابی قدم اول است : کاتکول آمین ها مانند اپی نفرین ، نوراپی نفرین ، دوپامین ، متانفرین ، نورمتانفرین و VAN () که ارزش تشخیصی زیادی ندارد و امروزه استفاده نمی شود) در ادرار 24 ساعته اندازه گیری می شود و اگر از رنج طبیعی آزمایشگاهی بیشتر بود به نفع افزایش کاتکول آمین هاست .

- اگر فردی همکاری لازم برای ادرار 24 ساعته نداشت ، سطح سرمی را اندازه گیری می کنیم که البته دقت ادرار 24 ساعته را ندارد

▪ درمان :

درمان نهایی جراحی است . اما از ابتدا نباید سراغ جراحی رفت ، بلکه کنترل فشارخون با الfa بلوکرهای و جبران کمبود حجم در اولویت قرار دارد .

نگارش و تایپ : اعظم قزی ، الهام ذهبی

